

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 177.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

restim minimè ne statis. Vesta enim felicitas, infelicitas ipsi erit.

Eusebio Episcopo. 177.

Nunc malo statu Pelusiotarum res sunt, cum publicorum quoque negotiorum administratio, eodem, quo ecclesiastica morbo laborat. Nam & mirificus vir Cyrenius praefidis dignitate cinctus ad nos deuolauit, & celebris vir Eusebius pastoris munus suscepit, & Maro dispensatoris officio fungitur, & Pansophius Archidiaconatum gerit: ille nimis iudicia vendens, iste autem vocationes pretio addictas habens, hi autem administram ipsi operam nauantes, & studentes. Ac beatus qui non fuerit scandalizatus in vobis. Definite itaque, ô socordes ac negligentes: ne profanum quoque iudicem culpam liberetis, in vos intuentem, ac nullis lucris parcentem.

Matt. 11.

ἢ γὰρ ὑμετέρα εὐτελεία, ἢ τὸ αὐτῷ δυστελεία.

Eusebīο' θεοκόστῳ. ροβ.

Νῦν πονηρῶς φράζει τὰ πηλύσια-
τὸς, ὅτε καὶ τὸν πολιτικὸν ἡ διοίκη-
τις ὄμοιαν τὸν ἐκκλησιασμὸν νόσον
ἀφεῖται. καὶ γάρ καὶ θαυματός
Κυρήνιος κατέπιπτον τὸν ἀρχὴν ἐπιμέ-
νος, ω̄ τὸν αἰειώνιον Εὐσέβιον, τὸν ποι-
μαντικὸν ἐμπεπίγεντα. καὶ Μάρων
οἰκονομοῦ, καὶ Πανσοφίος ἀρχιδιακο-
νοῦ ὁ μὲν, τὰς κρίσες ἀπειπωλῶν, ὁ δὲ
τὰς γῆρας θεμπωλῶν. οἱ δὲ ἡ ταυρ-
οί οὐτε καὶ αποδαταί· καὶ μακάρεος
ἔξι ὃς ἔστι μὴ σκαρδαλισθῆ ἐν ὑπη-
φέσει· οὐδὲ ἀπέστροχοι, μὴ καὶ τὰς
ἴζω δικαστὴν πολύη τε τῆς αἵματος
εἰς ὑμᾶς ἀφορῶντα, καὶ τὸν κερδῶν
ἀφειδοῦντα.

Rufino. 178.

Aut Pelusiotarum scelerā, aut grauissi-
mō Romanorum negotia, quæ tu placide
gubernas, hoc effecerunt, ut te, liberalissi-
mū benefactorem, fugerit, quoniam pa-
cto Cyrenius praefidis dignitatē arripue-
rit, atque hīc rursum atrocē in modum
res administret. Nam venditiones graues
sunt, paupertates magnae, iniuriæ crebræ:
nec ecclesia opem huic malo ferre potest.
Ius abscessit: lex ignoratur: terror iis, qui
non prabent, iniicitur: longinquitatem,
earum rerum, quas perpetrat, subsidium
habet. Quocirca aut eum potentia extur-
ba: aut illud scito, si urbem eam, cui tu sa-
pe saluti fuisti, perire finas, te vna cum eo,
coram Deo iudicium subitum.

Cyrenij
iniquitas.

Pouphīο. ροβ.

Η τὰ πηλύσιαν ἀμαρτήματα,
ἢ τὰ ρωμαϊκὰ μέγιστα φράγματα, Ἡ
διετεις εὐμνῶς, λαζεῖν σε τὸν παναρ-
κῆ εὐεργέτην ἐποιοῦσεν, ὅπως Κυρήνιος
τὴν ἀρχὴν ἐπελάβετο. καὶ φράζει
τὰ σιταῖα πάλιν γαλεπῶς, οὐ γάρ
περιστέσθιον, οὐ πλαχεῖα πολλά,
οὐ ἀδίκημα συχθεῖ, ἡ ἐκκλησία γάρ οἴα
βούθειν. ἀπεῖται τὸ δίκαιον, ὁ νόμος ἡ-
γνόται· ὁ φόβος τοῖς μὴ παρέχουσι,
τὸ μῆκος ὅπλον ἔχει ὅν μρᾶν. ἡ πα-
σσον αὐτὸν τῆς διωάμεως, ἡ ισθίουνα-
πολαίσσων αὐτῷ, ὅπει τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
κρίματος.

Lycene. 179.

Si in viduitate perfas, ne iuuenilem in
modum te geras. Quod si & ornata atque
eleganter induita es, & luctus nomen ob-
tines, haec duæ res parum inter se consonat.
Aut igitur alterum relinque: aut pudorem
ac verecundiam contumelia ne affice.

Augustin. ροθ.

Εἰ τὴν χρείαν ἐγχειρίζεις, μὴ προσ-
τε νεώτερο. εἰ δὲ καὶ κόσμον περικε-
σταί, καὶ πένθους ὄνομα κακτοῖα, Ἀ
συμβάνει τὰ περιγματα. ἡ θάτερον
οὐδὲ πόλιπε, ἡ τὸν αἰδῖ μὴ κα-
τίσεις.

Θεο-